

stemte regler har betalt bidrag eller været beskæftiget i 15 år; eller

- b) såfremt retten principielt tilkommer samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer, til de personer, som har betalt bidrag i en nærmere bestemt periode, og for hvem halvdelen af det i henhold til nærværende artikels stk. 1 b) fastsatte årlige, gennemsnitlige antal bidrag er blevet betalt for det tidsrum, de har været erhvervsmæssigt beskæftiget.

3. Bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 skal anses for opfyldt, når en i henhold til bestemmelserne i afsnit XI beregnet rente, men 10 pct. lavere end angivet i den til det nævnte afsnit vedføjede tabel for normal-rentemodtagere, er sikret personer, som i overensstemmelse med nærmere bestemte regler har betalt bidrag eller været beskæftiget i 10 år eller været bosat i landet i 5 år.

4. Der kan ske en forholdsmæssig nedsættelse af den i tabellen til afsnit XI angivne procent, når den til den nedsatte procent svarende periode som betingelse for ret til renten er længere end en bidrags- eller beskæftigelsesperiode på 10 år, men kortere end 30 år; såfremt en sådan periode overstiger 15 år, skal der ydes en lavere rente i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

5. Såfremt den i nærværende artikels stk. 1, 3 og 4 omhandlede rente er betinget af en minimumsbidrags- eller beskæftigelsesperiode, skal der ydes en lavere rente på nærmere bestemte betingelser til personer, som på grund af deres fremrykkede alder ved ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der muliggør gennemførelsen af nærværende afsnit, ikke opfylder de i medfør af nærværende artikels stk. 2 foreskrevne betingelser, medmindre der sikres disse personer en rente i medfør af bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1, 3 eller 4 ved en højere alder end den normale.

Artikel 30.

De i artiklerne 28 og 29 omhandlede former for rente skal ydes de pågældende, så længe de opfylder betingelserne herfor.

Afsnit VI.

Erstatning for tilskadekomst under arbejdet.

Artikel 31.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer erstatning for tilskadekomst under arbejdet i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 32.

Erstatningen skal ydes i anledning af ulykkestilfælde eller nærmere bestemte erhvervssygdomme og erlægges i følgende tilfælde ved:

- a) sygdom;
- b) arbejdsudygtighed, der er en følge af en sådan tilstand, og som medfører tab af arbejdsfortjeneste, som nærmere defineret ved nationale love eller administrative forskrifter;
- c) fuldstændigt tab af erhvervsevnen eller delvis tab af erhvervsevnen udover en nærmere bestemt grad, såfremt det må antages, at tabet vil blive af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad; samt
- d) tab af underhold, forsåvidt angår enken eller børnene, som følge af forsørgerens død; forsåvidt angår enken, kan retten til erstatning gøres betinget af, at hun i medfør af nationale love eller administrative forskrifter må antages at være ude af stand til at forsørge sig selv.

Artikel 33.

Retten skal tilkomme:

- a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct., af samtlige arbejdstagere, samt — forsåvidt angår erstatning i tilfælde af forsørgerens død — også hustruen og børnene; eller
- b) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover, samt — forsåvidt angår erstatning i tilfælde af forsørgerens død — også hustruen og børnene.